

Der skal således efter undersøgelsen af forholdene træffes beslutning om en anbringelse som den første foranstaltning, hvis det i den konkrete situation vurderes at være til barnets bedste. I forbindelse med en indstilling fra kommunen til børn og unge-udvalget om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, skal indstillingen bl.a. indeholde en redegørelse for grundlaget for at betingelserne for en sådan anbringelse anses for opfyldt, for de foranstaltninger, der har været iværksat eller tilbudt familien og grundene til, at foranstaltninger af denne karakter nu må anses for utilstrækkelige.

Det er bl.a. en betingelse for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, at det må anses for godtgjort, at problemerne ikke kan løses i hjemmet. Denne betingelse skal ses i sammenhæng med de krav, der stilles til redegørelsen for den undersøgelse, der ligger til grund for iværksættelse af eventuelle foranstaltninger, herunder at der skal ske en grundig vejledning af forældremyndighedsindehaveren, og at der skal gives oplysninger om alternative hjælpemuligheder.

2.3. Kontinuitet i anbringelsen

2.3.1. Hjemtagelse

Kommunen skal udarbejde en plan i alle anbringelsessager. Planen skal angive formålet med anbringelsen og under hensyn til dette formål tillige angive anbringelsens forventede varighed, særlige forhold vedrørende barnets eller den unges pleje, behandling, uddannelse mv. Planen skal endvidere angive, hvilke former for støtte, der selvstændigt skal iværksættes over for familien i forbindelse med at barnet eller den unge opholder sig uden for hjemmet og i tiden efter barnets eller den unges hjemgivelse.

Det skal senest 3 måneder efter at barnet eller den unge har fået ophold uden for hjemmet vurderes, om planen skal revideres. Herefter skal en sådan vurdering ske med højst 6 måneders mellemrum.

Forældre til børn og unge, der er frivilligt anbragt, kan tilbagekalde samtykket til anbringelsen når som helst. Barnet eller den unge kan herefter hjemtages, med mindre betingelserne for en anbringelse uden samtykke er opfyldt. Hvis barnets eller den unges øjeblikkelige behov ikke kan afvente, at sagen behandles i børn og unge-udvalget, kan en afgørelse om fx anbringelse uden for hjemmet uden samtykke træffes foreløbigt af formanden for børn og unge-udvalget.

2.3.2. Tidsperspektivet for en foranstaltning

Foranstaltninger efter kapitel 8 - det gælder også anbringelser - skal ophøre, når formålet er nået, når de ikke længere opfylder deres formål under hensyn til

barnets eller den unges særlige behov, eller når den unge fylder 18 år. Det er kommunen der træffer afgørelse om hjemgivelse. Hvis den unge er indforstået med det, kan visse foranstaltninger opretholdes, indtil den unge fylder 20 år.

Forud for en hjemgivelse fra et anbringelsessted, skal kommunen så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedens indehaver og barnet eller den unge i planen angive den videre indsats i forbindelse med hjemgivelsen.

Hvis kommunen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse, forelægges sagen til afgørelse i børn og unge-udvalget efter reglerne om anbringelse uden samtykke.

Der henvises til afsnit 2.4. om tilbud til de over 18-årige.

2.3.3. Frister for genoptagelse af tvangsanbringelsessager

En opretholdelse af en anbringelse uden samtykke ud over 1 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse eller den seneste endelige afgørelse eller dom forudsætter en fornyet afgørelse i børn og unge-udvalget. De kompetente myndigheder, det vil sige børn og unge-udvalget, Den Sociale Ankestyrelse og landsretten, har mulighed for at fastsætte en kortere frist for fornyet behandling i udvalget.

De kompetente myndigheder kan undtagelsesvis fastsætte en længere frist, når de forhold, der ligger til grund for afgørelsen med stor sikkerhed må antages at vedvare ud over fristen og hensynet til barnet eller den unge afgørende tilsiger at fristen forlænges.

2.3.4. Prøvelse af anbringelsesgrundlag ved ændring af anbringelsessted uden samtykke

Det er en betingelse for at ændre et anbringelsessted, at forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år giver samtykke til at anbringelsesstedet ændres. Det gælder, uanset om der er tale om en anbringelse med eller uden samtykke. Hvis der ikke kan opnås samtykke til en ændring af anbringelsesstedet, kan anbringelsesstedet kun ændres ved, at der træffes en afgørelse eller en fornyet afgørelse i børn og unge-udvalget om, at anbringelsesgrundlaget for en anbringelse uden samtykke efter § 42 er eller fortsat er opfyldt. Det er kommunen, der træffer afgørelse om valg af anbringelsessted i overensstemmelse med planen for det enkelte barn eller den enkelte unge. Det gælder både typen af anbringelsesstedet og det konkrete valg. Kommunens afgørelse om valg mellem forskellige typer af anbringelsessteder kan indbringes for det sociale nævn.